

Μηνιαῖον σύγγραμμα εἰκονογραφημένον

ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1889

Τυχόν ἐπανελημμένως τῆς ἐκτιμήσεως καὶ ἐνθέρμου ὑποστηρίξεως παρὰ παντός τοῦ Ἑλληνικοῦ τύπου καὶ τῆς συστάσεως ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὡς προάγον οὐκ ὀλίγον τήν τε διανοητικὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἠθικὴν διαμόρφωσιν τῶν παιδῶν καὶ κορασίων.

Ἐκδίδεται τακτικῶς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν

Ν. Α. ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΜΙΧ. Ε. ΚΑΝΑΚΑΚΗ

Τῇ εὐγενεῖ συνεργασίᾳ τῶν δοκιμωτέρων παρ' ἡμῖν λογογράφων, παιδαγωγικῶν, ποιητῶν καὶ μουσικῶν κ.κ.

ΒΑΛΑΒΑΝΗ ΙΩΑΚΕΙΜ, ΒΑΡΔΟΥΝΙΩΤΟΥ Δ., ΒΕΡΓΟΥ Β., ΓΑΛΑΝΟΥ Μ.,
ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ Κ., ΚΑΒΑΣΙΑ Δ., ΔΕΛΕΚΟΥ Μ., ΜΟΣΧΑΚΗ Η'Ν.,
ΜΗΕΝΑΚΗ ΝΙΚ., ΝΙΚΟΛΑΡΑ ΑΝΔ., ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Η.,
ΠΑΡΑΣΧΟΥ ΑΧΙΛΛΕΩΣ, ΠΕΤΡΩΦ. ΙΩΑΝΝΟΥ, ΣΚΟΚΟΥ ΚΩΝΣΤ.,
ΚΑΝΑΚΑΚΗ ΝΙΚ., ΔΑΜΠΕΛΕΤ Ν., ΜΗΕΚΑΤΗΡΟΥ Σ., ΠΟΛΥΚΡΑΤΟΥΣ Θ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι δρ. 3, ἐν τῷ ἑξωτερικῷ γρ. χρ. 3 1/2, ἐν Ρωσίᾳ ροῦβ.λ. ἀργ. 2

Εἰς τοὺς φροντίζοντες πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν δωροῦνται διάφορα δῶρα.

ΓΡΑΦΕΙΑ «ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ»

Ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ὁμήρου ἀριθ. 15, ὄπισθεν τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας.

Ἐν Κων/πόλει, Βιβλιοδετεῖον κ. Ν. Κ. Γεράρδου, ἐν Γαλιτζῷ, Παμπτοπιζέρον, Σχολ. γίν.

Πῶσα ἐπιστολὴ ἀπευθυνεῖται πρὸς τὸ Παϊδικὸν Περιοδικὸν εἰς Ἀθήνας

ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

« Τὸ κυριώτερον ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει δὲν εἶνε ἡ διδασκαλία, ἀλλ' ἡ πρὸς ταύτην ὄθησις ».

Ρενάν

Βεβαίως τῆς ἄνω σοφῆς γνώμης ἀπόρροια εἶνε αἱ συστάσεις, ἅς ἐκ νέου ἤδη τὸ Σεβ. Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας κάμνει διὰ τῶν περὶ τοῦ Παιδικοῦ Περιοδικοῦ ἐγκυκλίων αὐτοῦ πρὸς τοὺς θεμελιούντας τὸ μέλλον μεγαλεῖον τῆς πατρίδος, πρὸς ἐκείνους, εἰς τοὺς ὁποίους εἶνε ἐμπειπιστευμένοι ἢ διαμύρωφως καὶ ἠθικοποιήσις τῶν Ἑλληνοπαίδων. Ἡ ἐκτίμησις τοῦ Παιδικοῦ Περιοδικοῦ ὡς ἀξιολόγου ὄργανου τῆς διδασκαλίας τῆς οἰκογενείας, πολὺ συντελοῦντος εἰς τὴν μετάδοσιν ὑγιῶν γνώσεων παντοίων ὠφελίμων τοῖς νέοις, δὲν ἀποσπᾷ μόνον τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν Διευθυντῶν αὐτοῦ ἀμέριστον, ἀλλ' ἐπιβάλλει συνάμα καὶ ὑποχρεώσεις πολλῶν μεζονας, ὅπως καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τηρήσῃσι τὴν αὐτὴν μέχρι τοῦδε εὐδόκιμον πορείαν, καὶ τὴν ἐκ ταύτης ὑπάρχουσαν ἀγαθὴν φήμη τῆς κοινωνίας, ἣτις ἀνεγνώρισεν αὐτῷ τὴν μάλιστα τιμητικὴν θέσιν μεταξὺ τῶν ὁμοίας φύσεως περιοδικῶν.

• Ἡ πρὸς τὴν ἐκπαιδεύειν ὄθησις • εἶνε ὁ πρώτιστος καὶ μόνος σκοπὸς τοῦ Περιοδικοῦ, ὁ ὑπολαβάνων εἰς πᾶν αὐτοῦ δημοσίευμα. Καὶ δι' ἄλλων μὲν μέσων ἐπιτυγχάνεται ὁ κοινωφελὴς οὗτος σκοπός· διὰ τοῦ Παιδικοῦ Περιοδικοῦ ὁμοίως ὁ παῖς ἢ ἔφηβος παρορμαῖται καὶ εἰς τὴν ἐκπαιδεύειν καὶ εἰς τὴν ἠθικοποιήσιν ἅμα ἑαυτοῦ κατὰ τρόπον πολὺ συντελεστικώτερον καὶ πολὺ διαφέροντα διὰ τοῦτο τοῦ ὑπὸ τοῦ πατρὸς, ἢ τῆς μητρὸς, ἢ τοῦ κηδεμόνος καὶ τοῦ διδασκάλου ἐπιβαλλομένου.

Ἡ ὄρεξις πρὸς ἀνάγνωσιν καὶ δὴ πρὸς μάθησιν ἀναπτύσσεται σὺν τῷ χρόνῳ διὰ τῆς ἐκ διαλειμμάτων ἀναγνώσεως εὐχαρίστων ἅμα καὶ ἠθικῶν ἀναγνωσμάτων. Ὁ ζῆλος πρὸς τὰ καλὰ, ἅτινα ἀνεπαισθήτως σαγηνεύουσι τὸν ἀκόρεστον μικρὸν ἀναγνώστην, αὐξάνει ἐπίσης βαθμηδὸν καὶ διαμορφοῦται ἐν τῇ ἠθικῇ πλέον ἠλικίᾳ εἰς χαρακτηριστὰ ἠθικώτατα, ὡς ἐξ ἀριζήλων ἠθικῶν παραδειγμάτων μορφωθέντα. Ἡ πρὸς τὸν θεὸν πίστις ἐδρασιόυται καὶ κρατύνεται ἐμμέσως (οὐχὶ μόνον δι' ἐπὶ τούτῳ συμβουλῶν δυσνοήτων εἰς τοὺς παῖδας) διὰ ψυχγωγικῶν δημοσιευμάτων, δι' ὧν ὁ παῖς μανθάνων νὰ σέβηται τὸν πλησίον, νὰ ἦνε φιλαλήθης, εὐγνώμων, ἐγκρατής, καὶ νὰ τιμᾷ τοὺς γονεῖς, μεγαλοποιεῖ ἐτι μᾶλλον τὸν μυστηριώδη φόβον πρὸς τὸν Θεόν, ὅστις εἶνε ἡ βᾶσις τῆς ἠθικῆς. Τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν εἶνε ἰκανὸν καὶ τὸ παραμικρότερον πατριωτικὸν διήγημα, ὡς ἄλλη εὐφλεκτος ὕλη, ἵνα ἀναρριπίσῃ τὸν ἔμφρον τοῖς Ἑλληνοπαῖσιν ἐνθουσιασμόν.

Τὸ Παιδικὸν Περιοδικὸν πρὸς ταῦτα ἔχει μόνον ἀποστολήν, ἵνα παρέχῃ τὴν κατάλληλον ὕλην, ἐκ προφανοῦς δὲ φιλοστόργου μερίμνης τὸ περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν νέων φροντίζον Σεβ. Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἐσύστησεν αὐτὸ ἐκ νέου.

Οὐδὲν ἄλλο ἤδη ἀπομένει παντὶ κατατανοῦντι τὰς ὠφελείας, ὧν δύναται νὰ γίνῃ πρόξενον τὸ Παιδικὸν Περιοδικὸν, εἰμὴ ἡ εὐχὴ, ἵνα καὶ παρ' ὧν κατανοηθῇ ὁ σκοπὸς αὐτοῦ καὶ ὁ προορισμός!

Μ.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ «ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ»

Ἄριθ. Πρωτ. 872.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τοὺς κ. κ. Γυμνασιάρχας, Σχολάρχας, Διευθυντὰς Ἑλλ. Σχολῶν καὶ Ἑλληνοδιδασκάλους.

Ἀπὸ διετίας ἐκδίδεται ἐν Ἀθήναις Παιδικὸν Περιοδικὸν περιέχον ποικίλην ὕλην χρήσιμον πρὸς ἀνάγνωσιν.

Ἐπειδὴ φρονοῦμεν, ὅτι ἡ ἀνάγνωσις τοῦ περιοδικοῦ τούτου εἶναι, μὴν ὠφέλιμος εἰς τοὺς νέους καὶ ἢ εἰς τὰς οἰκογενείας εἰσαγωγὴ τοῦ συντελεστικῆ τὰ μάλιστα εἰς τὴν μετάδοσιν ὑγιῶν γνώσεων παντοίων, ὅς παρακαλοῦμεν νὰ εὐαρεστηθῆτε νὰ συστήσῃτε αὐτὸ καὶ συντελέσῃτε εἰς τὴν διάδοσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰανουαρίου 1891.

Ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
Ν. ΑΥΚΑΚΗΣ.

Ὁ Διεκπεραιωτὴς

Στέφ. Μ. Παρίσης.

Ἄριθ. Πρωτ. 876.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Πρὸς τοὺς κ. κ. Δημοδιδασκάλους τοῦ Κράτους.

Ἡ ἐμπειρία τοῦ ἀναγινώσκειν ἐθεωρήθη ἐκπλαίᾳ ὡς μέγα ἐφόδιον τοῦ ἀνθρώπου εἰς πρόοδον. Ἀλλ' ἡ ἐμπειρία μόνον αὕτη, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἐνδιαφέρον πρὸς ἀνάγνωσιν, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ὕλη μορφωτικῆ, ἣτις νὰ προσελκύῃ τὸν ἀναγνώστην καὶ διὰ τοῦ σπουδαίου περιεχομένου, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἐπαγωγῆς καὶ ἐντέγγου τῶν γεγονότων ἐκθέσεως, εἶναι πρᾶγμα ἄχρηστον καὶ μάταιον. Καθὼς λοιπὸν ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι, οἵτινες ἀγωνίζονται καὶ δικαίως νὰ διδάξωσι τοὺς ἀνθρώπους τὴν ἀνάγνωσιν, οὕτως ἔπρεπε νὰ ὑπάρχωσι καὶ ἄνθρωποι, οἵτινες νὰ ποιῶσι τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἀναγινώσκωσι. Τὸ ἐν δὲν εἶναι τοῦ ἄλλου κατώτερον, ἀμφοτέρω δὲ συνυπάρχοντα ἀποδεικνύουσι τὴν ἀνάγνωσιν μέγα μέσον πρὸς τὴν πρόοδον. Διὰ τοῦτο δὲν δυνάμεθα νὰ παρίδωμεν τοῦ Παιδικοῦ Περιοδικοῦ τὴν ἀποστολήν. Ἐγόντες δὲ ὑπ' ὕψιν τὴν διετὴ αὐτοῦ μὴν εὐδόκιμον πορείαν, ἀκούσαντες δὲ μάλιστα ὅτι καὶ κατὰ τὸ ἐπιόν ἔτος μέλουσι νὰ συμπράξωσι οἱ δοκιμώτεροι τῶν παρ' ἡμῖν παιδαγωγικῶν, εὐχαρίστως γνωρίζομεν τὸ περιοδικὸν τούτο εἰς τοὺς διδασκάλους καὶ παρακαλοῦμεν αὐτοὺς νὰ συστήσωσιν αὐτὸ ὡς ἀξιολόγον ὄργανον τῆς διδασκαλίας τῆς οἰκογενείας, ἣτις ἀναντιρρήτως εἶναι ὁ σπουδαιότερος τῶν παραγόντων εἰς τὴν ἀνατροφὴν τῶν παιδῶν. Οἱ δὲ κ. κ. ἐκδόται εὐελπιστοῦμεν ὅτι θὰ δείξωσι τὸν αὐτὸν ζῆλον νὰ τηρήσωσι τὴν περὶ τοῦ περιοδικοῦ τούτου ὑπάρχουσαν ἀγαθὴν φήμην τῆς κοινωνίας, ἣτις ἀνεγνώρισεν αὐτῷ τὴν μάλιστα τιμητικὴν θέσιν μεταξὺ τῶν ὁμοίας φύσεως περιοδικῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰανουαρίου 1891.

Ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τῶν δημοτ. σχολείων
Π. Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Παρά Ρωμαίους ὁ Φεβρουάριος ἦτον ὁ τελευταῖος μῆν τοῦ ἔτους. Τὸ ὄνομα τοῦ μηνὸς τούτου εἶναι Ρωμαϊκόν, σημαίνει δὲ ὅ,τι σημαίνουσι παρ' ἡμῖν τὰ λεγόμενα *Υποσάββατα*: διότι παρὰ τοῖς Ρωμαίοις ὁ Φεβρουάριος ἦτο προσδιορισμένος διὰ τοὺς ὑπὲρ τῶν νεκρῶν ἀγισμούς. Εἰς τὸν μῆνα τούτον ἐδόθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως Νουμᾶ ἄριστος ἀριθμὸς ἡμερῶν, ἦτοι 28, διότι οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς μὲν ἀρίστους ἀριθμούς ἐνόμιζον ἀπαισίους, αἰσίους δὲ τοὺς περιττούς. Ἐνεκεν δὲ τούτου οἱ λοιποὶ μῆνες κατὰ τὴν Ρωμαϊκὴν ἐποχὴν πλὴν τοῦ Φεβρουαρίου εἶχον περιττὸν ἀριθμὸν ἡμερῶν ἦτοι 29 ἢ 31. Λείψανον τῆς τοιαύτης Ρωμαϊκῆς ἀριθμητικῆς σώζεται καὶ σήμερον κατ' ἄλλην σχεδὸν τὴν Εὐρώπην διὰ τοῦτο πιθανώτατα, ὅταν τὰ ροῦβρια ἢ τὰ πλοῖα πανηγυρίζωσι, κανονοβολοῦσι πάντοτε εἰς περιττὸν ἀριθμὸν ρίπτοντα 1, 3, 11, 21 ἢ 101 τηλεβόλα. Κατόπιν ὁ Φεβρουάριος μετετέθη εἰς τὴν δευτέραν θέσιν τοῦ ἔτους ὡς δευτερός μῆν. Εἰς τὸν μῆνα τούτον οἱ ἀρχαῖοι ἀπέδωκαν τὸ ζώδιον τοῦ ἰχθύος, διότι κατ' αὐτὸν ἀνοίγουσιν οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ καὶ βρέχει ἀδιακόπως.

Ο ΤΟΤΟΣ ΨΑΡΕΥΕΙ

Πηγαινε νὰ ψαρεῖσθ ὁ Τοτός
Καὶ πέρνει τὸ ἀγκίστρι του 'ς τὸ χέρι...
Γιατὶ γελάτε;... Τάχατε κι' αὐτὸς
Δὲν εἰμπορεῖ ψαράκια νὰ μας φέρῃ;

Μὴ τάχα εἶναι δύσκαλη δουλειὰ
Νὰ πιάσῃ κι' ὁ Τοτός ἕνα ψαράκι;
'Ας φθάσῃ μόνον 'ς τὴν ἀκρογιαλιὰ
Καὶ θὰ τὸν ἴδῃτε μὲ γεμάτο κοφινάκι.

Φθάνει ἐκεῖ καὶ ρίχνει 'ς τὸ γαλὸ
Καὶ περιμένει τὸ ψαράκι, νὰ τσιμπήσῃ,
Μὰ τὸ ψαράκι δὲν τσιμπάει τὸ τρελὸ
Καὶ ὁλο φεύγει δίχως 'πίσω νὰ γυρίσῃ.

Φεύγει κι' αὐτὸς μὲ βῆμα φτερωτὸ
Κι' ὅταν τοῦ λέγουσ' ἄλλα τὰ παιδάκια
— Πῶς; Τίποτε δὲν ἐπίασες Τοτό;
— Ἦσαν περίπατο, τοὺς λέγει, τὰ ψαράκια!

NI-COS

ΜΙΧ. Ε. ΚΑΝΑΚΑΚΗ

ΤΟ ΟΡΦΑΝΟ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Δραμᾶκιον παιδικὸν μονόπρακτον ἠθικο-πατριωτικόν

(Συγγέμειον ἴδε προηγουμένον τεῦχος).

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

Νίκος χαίρων χαίρει τὸν Αἰμίλιον
"ὦ! καλῶς τὸν Αἰμίλιον!... μὲ-
λις μοῦ εἶπαν πῶς ἦλθες ἔτρεξα ἀμέ-
σως ἀπὸ τὴν θείαν μου, γιὰ νὰ σὲ ἴδω..."

'Αγλαΐα παρατηροῦσα συγχρόνως
εἰκοτογραφημένον βιβλίον

Καὶ ποῖος σοῦ τὸ εἶπε, Νίκο;...

Νίκος

'Ἡ Μαρία.

'Αγλαΐα μειδιῶσα

"Ἀμ' δέ;... Καὶ ποῖος τὸ εἶπε
εἰς τὴν Μαρίαν;

Νίκος

Σὺ, 'Αγλαΐα;

'Αγλαΐα γελάσασα

'Εγὼ, βέβαια! δὲν μοῦ εἶπες νὰ σὲ
φωνάξω ἄμα ἔλθῃ ὁ Αἰμίλιος;

Νίκος χαίρων

Μπράβο, 'Αγλαΐτσα μου! σ' εὐχα-
ριστῶ!...

'Αγλαΐα

Βλέπεις; δὲν τὸ ἐλησμόνησα διό-
λου.

Κλειῶ μειδιῶσα

Λοιπὸν, 'Ελπίς; 'Ανθή; τῶρα;...
τὸ παιγνίδι; τίπος θὰ τὸ παίξωμεν;

Νίκος

Τί παιγνίδι; καὶ δὲν τὸ παίξωμεν
τῶρα;... δὲν βλέπω κανὲν ἐμπόδιον.

Αἰμίλιος κινῶν τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν
δεξιὰν χεῖρα

Οὐοοοο!... τῶρα κι' ἄλλη μὰ
φορὰ!

'Αγλαΐα

Ποῦ νὰ εἴξερεις, Νίκο, τί σοῦ ἐτοι-
μάζωμεν.

Νίκος περιέργως

Γιὰ πές μου, 'Αγλαΐτσα μου.

'Αγλαΐα φέρουσα φαιδρὰ

"Ἀμ' δέ!...

Νίκος

Πές μου σὺ, 'Ερατῶς Αἰμίλιε;
Αἰμίλιος ἀδιαφόρως, ποιῶν νεῦμα πρὸς τὴν

'Ερατῶ διὰ νὰ μὴ εἴπῃ

Πές του 'Ερατῶ, διὰ νὰ μὴ νομίζῃ,

ὅτι ἦτανε τίποτε κακὸν... (κρυφίως)
"Ὀχι!"

'Ερατῶ

"Ἐ! μεγάλο πράγμα!... Ἐνα
παιγνίδι θὰ παίξαμε κάτω 'ς τὸ περι-
βόλι καὶ δὲν ἤθελε μάλιστα ὁ Αἰμίλιος
νὰ πάμε γιατί ἐφοβήθη μὴν ἔβγῃ ὁ
παππούς μὲ τὸ μαστίγιον καὶ μὰς
δείρῃ..."

Νίκος

"Ὄσῳ γι' αὐτὸ μὴ φοβεῖσθε! τὸ μα-
στίγιον τὸ ἔχω ἐγὼ! νὰ το! (δεικνύει
τὸ μαστίγιον).

Αἰμίλιος σοβαρῶς

Δὲν τὸ φοβοῦμαι αὐτὸ, Νίκο!

Νίκος

'Αλλὰ τί ἄλλο;... μήπως κανὲν
μεγαλῆτερον, 'ὄσον κ' ἐκεῖνο ποῦ ἔχουν
οἱ ἀμαξηλάται;...

Αἰμίλιος

"Ὀχι! οἱ ἀμαξηλάται, ἀλλὰ οἱ με-
γαλῆτεροι ἀπὸ μὰς! δὲν εἶπες σὺ πρὸ
ὀλίγου μπράβο εἰς τὴν 'Αγλαΐα, γιατί
ἤκουσε σένα τὸν μεγαλῆτερόν της;...
'Αν θέλῃς λοιπὸν ν' ἀκούσῃς καὶ σὺ τὸν
παπποῦ σου καὶ νὰ πάρῃς καὶ ἕνα με-
γάλο «εὐγὲς!» πρέπει νὰ μὴ παίξω-
μεν 'ς τὸ περιβόλι..."

Νίκος

Καλὰ, παίξωμε ἐδῶ. Μὰ τί παιγνίδι
ἠθέλατέ νὰ παίξῃτε μ' ἐμένα;... (γε-
λῶν) δὲν τὸ κατ'ἀλάθα νομίζεις ἐγὼ;...

'Ελπίς

Νά! Αἰμίλιε! ἠθέλωμεν νὰ κρυφθοῦ-
με καὶ ὅταν θὰ ἤρχεσσο, δὲν θὰ εὐρι-
σκες κανένα καὶ θὰ ἔτρεγες δεξιὰ καὶ
ἀριστερὰ γιὰ νὰ μὰς εὕρῃς...

Νίκος γελῶν

"ὦ! αὐτὸ ποῦ ἠθέλα κ' ἐγὼ. Σεῖς
ὅμως θὰ ἐπαίξετε κρυφτὸ καὶ ἐγὼ θὰ
ἐπαίξα κυνηγητό!"

'Αγλαΐα

Κυνηγητό;

Νίκος

Ναί! κ' ἔπρεπε νάχετε περὰ γιὰ νὰ μου φύγητε ἀπ' τὰ χέρια μου κ' ἀπὸ τὸ μαστίγιον αὐτό!

Ἄνθῃ μειδιῶσα

Ἄς ἦνε τώρα ἐπειδὴ δὲν ἐπροσθήκαμε νὰ κρυθοῦμε τὰ λέγεις αὐτὰ... ἔχεις δικαίον καὶ μεγάλο!...

Ἄνθῃ, Ἐρατῶ, Ἐλπίς, χαίρουσαι

ὦ! ὦ!... νά! ἐρχεται καὶ ἡ Πηνελόπη! (σπεύδουσιν εἰς ὑποδοχὴν αὐτῆς).

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Οἱ ἀνωτέρω καὶ ἡ ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Πηνελόπη κρατοῦσα ἄνθη διελυμένα εἰσέρχεται καὶ σπεύδει νὰ ἐναγκαλισθῇ αὐτάς.

ὦ! τί καλὰ! τί καλὰ!... πῶς εἴσθε;... ἦλθα μὲ τὴν μαμά μου ἐπιτηδες γιὰ νὰ ἴδω τὴν ἐξαδέλφη μου Ἐρατῶ καὶ βλέπω καὶ τὴν Ἐλπίδα μου, τὴν Ἀνθούλαν, τὴν Κλειώ, ὅλους ὅλους! (διαιρέμουσα τὰ ἄνθη).

Ἄνθῃ

Τί καλὰ ποῦ ἦλθες!... ὅσον περισσότερα φίλοι εἴμεθα, τόσῳ καλλίτερα θὰ διασκεδάσωμεν.

Ἐρατῶ ἀφαιροῦσα τὸν πῆλον τῆς Πηνελόπης καλεῖ δυνατὰ:

Μαρία!... εἶλα γρήγορα ἐδῶ!

Πηνελόπη προλαμβάνουσα

Ὅχι! ἄφρονς πηγαίνω ἐγὼ νὰ τὸ ἀφήσω, ὅπου ἀφήκα καὶ τὸ ἐπανωρόριόν μου. Ἀπὸ τὴν βίαν γιὰ νὰ σὰς ἴδω ἐλησμόνητα νὰ τὸ βγάλω, (τρέχει ἔξω).

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

Οἱ ἀνωτέρω πλὴν τῆς ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ

Αἰμίλιος προφυλακτικῶς

Ἐλπίς; Ἐρατῶ;... Νά κατὰλληλος εὐκαιρία νὰ παίξωμε τὸ παιχνίδι, ποῦ ἠθέλαμε νὰ παίξωμε προητέρω τοῦ Νίκου.

Νίκος ἠσέχως

Ναί! ναί! νὰ τὸ παίξωμε τῆς Πηνελόπης!... Ἐμπρός! κρυφθῆτε!

Αἰμίλιος

Γρήγορα ὅμως! πρὶν ἔλθῃ!...

Ἐρατῶ

Κρυφθῆτε ὅλοι... Κρύψου, Ἀγλαΐα,

(Ἡ Ἀγλαΐα τρέχουσα νὰ εἶρῃ κρύπτειν, κρύπτεται πρῶτη ὑπὸ τὴν τράπεζαν).

Ἄνθῃ βλέπουσα τὴν Ἀγλαΐαν.

Ἀγλαΐα!... φαίνεσαι! κρύψου καλλίτερα!

Ἐλπίς πρὸς τὴν Κλειώ.

Ἐμεῖς, Κλειώ, πᾶμε εἰς τὸ περιβόλι:

Νίκος

Ὅχι, ὄχι! μὴ πάτε μακριά!

Ἐλπίς

Γιατί;... τόσῳ τὸ καλλίτερον.

Κλειώ πρὸς τὸν Νίκου

Ἀλλὰ ποῦ ἄλλου νὰ κρυθοῦμε; (μετὰ τινα στιγμὴν) Ἄ! εὐρήκα! (κρύπτεται ὅπου καὶ ἡ Ἀγλαΐα).

Ἐρατῶ

Ἐμεῖς, Ἄνθῃ, Ἐλπίς, πᾶμε εἰς τὸ ἄλλο δωμάτιον (ἐτοιμάζονται ν' ἀπ. ἰθῶσι).

Νίκος

Κ' ἔμεῖς, Αἰμίλιε, ἐδῶ εἰς τὴν εἴσοδον (δεικνύει τὴν θύραν).

(Ἐ. ὦ προετοιμάζοιται οὕτω καταφθάνει ἡ Πηνελόπη).

ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ

Οἱ ἀνωτέρω καὶ ἡ ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Πηνελόπη ἔκπληκτος καὶ μειδιῶσα

Ἄ!... πονηροί!... κατάλαβα!... σὰς ἐπίασα!... (σπεύδει πρὸς τὰς ἀπερχομένας Ἀνθῆν, Ἐλπίδα καὶ Ἐρατῶ).

Αἰμίλιος ἀπαίτις

Τί ἀτυχία!... δὲν εἶδες;... ὅτι ἐτοιμαζόμεθα... ἄς ἦνε ἡ ἡμέρα θὰ τῶν πάει κ' αὐτὸ εἰς τὸ ἄλλο πρωτότερα!

Πηνελόπη

Ἠθέλατε νὰ μοῦ κρυφθῆτε; ἔ; Ἄμ τὸ κατάλαβα ἐγὼ!

(Ἀκούεται ἔξωθεν ἡ φωνή: Ἐλπίς; Πηνελόπη;)

Ἀγλαΐα Ἐρατῶ

Ἡ μαμά σὰς φωνάζει.

Ἐλπίς ἐξερχομένη

Ἀμέσως!

Πηνελόπη φεύγουσα

Σταθῆτε παιδιά! μὴ παίξετε ἀκόμη τίποτε.

Ἄνθῃ πρὸς τὴν Πηνελόπην

Μήπως σὲ φωνάζουν, διὰ νὰ φύγῃς;

Πηνελόπη

Ἀκόμη δὲν ἦλθα καὶ θὰ φύγω;... Ποῦ φεύγω τώρα ἐγὼ!... (γελῶσα) Δὲν πιστεύω ὅμως νὰ παίξετε τὸ ἴδιο παιχνίδι!... (ἐξέρχεται) θὰ ἐπιστρέψω ἀμέσως.

ΣΚΗΝΗ ΕΒΔΟΜΗ

Οἱ αὐτοὶ (ΕΡΑΤΩ, ΑΓΓΛΑΙΑ, ΝΙΚΟΣ, ΑΝΘΗ, ΑΙΜΙΛΙΟΣ καὶ ΚΛΕΙΩ) πλὴν τῆς Πηνελόπης καὶ Ἐλπίδος

Ἄνθῃ

Πόσον εἶνε καλὴ!

Ἐρατῶ

Ἀλήθεια! ἓνα κομματί μάλαμα!

Κλειώ

Σωστὸ μάλαμα!... γιατί εἶνε καὶ πλουσία!

Νίκος

Ἐ! τί θὰ εἶπῃ πλουσία;

Αἰμίλιος

Βέβαια, φθάνει νὰ ἦνε καλὴ καὶ νὰ κίχνη καὶ πολλὰ καλὰ!

Κλειώ

Κ' ἐγὼ κίχνω ψυχικά... πόσαις φρονιῖς δὲν μοῦ ἔδωσεν ἡ μαμά μου καὶ ἔδωσα εἰς τοὺς πτωχοὺς!... Ἀλλὰ, θὰ εἶπῃ πῶς εἶμαι πλουσία;...

Αἰμίλιος

Μάλιστα! εἶσαι πλουσία, εἶσαι καλὴ, ὅταν εὐεργετῆς πῶς νὰ στὸ πῶ;...

Νίκος

Τὸ λοιπὸν ἐγὼ θὰ εἶμαι πάμπτωχος, γιατί σπανίως ἔκαμα εὐεργεσίαν...

Αἰμίλιος

Ὅχι πάμπτωχος, ἀλλὰ σκληρὸς θὰ ἦσαι δίχως ἄλλο, γιὰ νὰ μὴ σοῦ παρουσιασθῇ εὐκαιρία νὰ ἐλεήσης ἓνα πτωχόν!...

Ἐρατῶ ἀδιαφόρος

Ποῦ προσφθάνει, καλὲ, κάνεις νὰ ἐλεῖ τόσους πτωχοὺς!...

Νίκος πρὸς τὸν Αἰμίλιον

Ἄν ἦσαι πολὺ καλὸς καὶ ἐλεήμων, Αἰμίλιε, φοβοῦμαι μὴ μείνης παντοτεινὰ πτωχός!

Αἰμίλιος μειδιῶν

Ἄ! ἐγὼ δὲν τὸ φοβοῦμαι ποτὲ αὐτὸ ποῦ λές.

Νίκος

Τὸ πιστεύω ἐλησμόνησα ὅτι δίδεις ἀπὸ τὰ χρήματα τοῦ μπαμπᾶ σου καὶ γι' αὐτὸ δὲν τὰ συλλογίζεσαι.

Αἰμίλιος

Ὅχι! ἀπὸ τὰ ἰδικὰ μου δίδω ἀπὸ ὅσα μοῦ δίδει γιὰ νὰ τὰ ἔχω ἰδικὰ μου!

Νίκος

Ὅχι Γιάννης, ἀλλὰ Γιαννάκης!

Ἐρατῶ

Κακὴ συνήθεια!... Δὲν πρέπει νὰ ἦσαι σπάταλος, Αἰμίλιε!

Ἄνθῃ πρὸς τὴν Ἐρατῶ

Δὲν ἔκανες τίχα καὶ σὺ, κακίμενη, ποτὲ σου ἐλεημοσύνην;...

Αἰμίλιος

Δὲν πιστεύω!

Ἐρατῶ

Ἐ λοιπὸν γιὰ νὰ μὲ πιστεύσης, θὰ σοῦ εἰπῶ τί ἔκαμα ἐγὼ!

Νίκος

Ἐγὼ λέγω, ὅτι δὲν πρέπει κάνεις νὰ λέγῃ τὰς εὐεργεσίας ποῦ ἔχει κάμει.

Ἀγλαΐα γελῶσα

Ναί! Νικό προηθὲς τὸ εἶχα μάθημα «Μὴ γνώτω ἡ δεξιὰ σου τί ποιεῖ ἡ ἀριστερά σου» αὐτὸ δὲν εἶνε;...

Κλειώ, Νίκος χειροκροτοῦσι

Μπράβο, Ἀγλαΐα! ἀλήθεια εἶπες.

Ἐρατῶ σοβαρῶς

Ἄδιόφορον! Ἐγὼ θὰ σὰς εἶπω μίαν συγκινητικὴν ἱστορίαν...

(Ἀκολουθεῖ)

ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

Ἐνα, δύο,
Κάμνει χρῶς,
Δὲν πηγαίνω
Σ τὴν αὐλή

Μέσα μένω,
Βηματίζω
Καὶ ψελλίζω
Τριμ-λη-λή.

Κι' ὅταν πάλι
Θὰ προβάλλῃ
Φῶς ἡλίου
Σ τὴν αὐλή,

Ἐξω βγαίνω,
Βηματίζω
Καὶ ψελλίζω
Τριμ-λη-λή.

Κ. ΔΙΑΛΕΙΣΜΑΣ

Ο ΜΑΓΟΣ ΙΑΚΩΒΟΣ

ληθινός μάγος ἦτον ὁ Μπαρμπα-Ίάκωβος! Μίαν πρωΐαν, ἔλθων εἰς τὸν κήπον του διὰ νὰ παρατηρήσῃ τὰ φυτὰ καὶ τὰ δένδρα του, εἶδε μετ' ἐκπλήξεως ὅτι ἔλειπον δέκα ροδάκινά, τὰ ὠραιότερα.

Τριγύρω εἰς τὴν ροδακινίαν τὸ γῶμα ἦτο καταπατημένον, τρεῖς δὲ κλάδοι αὐτῆς εἶχον κοπῆ καὶ εἶχον πέσει κατὰ γῆς.

— Μὰ τὴν ψυχὴν τοῦ προπάππου μου, τοῦ περιφύμου μάγου, ἐφώναξεν ὁ Μπαρμπα-Ίάκωβος ὀρκίζομαι ὅτι θὰ ἀνακαλύψω καὶ θὰ τιμωρήσω τὸν ἔνοχον.

Εἰς τοὺς λόγους τούτους, ὅλα τὰ δένδρα τοῦ κήπου ἤρχισαν νὰ τρέμωσι μὲ ὅλα των τὰ φύλλα· τὰ ἄνθη ἐκλείσαν ἀπὸ φόβον τὰ πέταλά των, τὰ πτηγὰ ἐσιώπησαν καὶ ὁ γρύλλος ἐπῆγε νὰ κρυφθῆ εἰς τὴν φωλεάν του, διότι ὁ ὄρκος τὸν ὁποῖον πρὸ ὀλίγου ἐπρόφερεν ὁ Μπαρμπα-Ίάκωβος ἦτον ὄρκος πολὺ τραμερός, καθ' ὅσον ποτὲ δὲν ὠρκίζετο εἰς τὸν μάγον προπάππον του, ἂν δὲν ἦτο τραμερὰ θυμωμένος!

Ὁ Μπαρμπα-Ίάκωβος, ἐπεριπάτησεν ἀκόμη πέντε λεπτά εἰς τὸν κήπον, στρίβων νευρικῶς τὸ μακρὸν του γένειον, τὸ ὁποῖον ἐφθάνεν ἕως τὴν γῆν· κατόπιν ἔτρεξεν εἰς ἓνα κώδωνα κρεμάμενον εἰς τὸν τοῖχον τοῦ κήπου καὶ ἤρχισε νὰ τὸν κινή δυνατὰ.

Ἀμέσως δέκα ἕως δωδεκά ὑπηρεταί, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ, ἐπαρουσιάστησαν εἰς τὸν κύριόν των.

Ὁ μάγος τοὺς ἐτοποθέτησε κατὰ σειρὰν ἐμπροσθεν τῆς ροδακινιάς καὶ τοῖς εἶπε:

— Ποῖος ἀπὸ σᾶς ἐπῆρε δέκα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα ροδάκινά μου;

Κάνεις δὲν ἀπεκρίθη εἰς τὴν ἐρώτησιν.

Ὁ Μπαρμπα-Ίάκωβος ἐπανέλαθε τὴν ἐρώτησίν του, ἀλλὰ καὶ πάλιν κάνεις δὲν ἀπήντησε. Τὰι παρετήρουν μόνον ὄλοι βωβοὶ καὶ ἀκίνητοι.

Τρίτην φορὰν ἠρώτησεν ὁ μάγος πνιγμένος πλέον ἀπὸ τὸν θυμὸν:

— Ποῖος ἀπὸ σᾶς ἐπῆρε δέκα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα ροδάκινά μου;

Καὶ πάλιν ὁμοῦς ἡ αὐτὴ σιωπὴ διεδέχθη τὴν ἐρώτησίν του.

Εἶδεν ὅτι ἔλειπον δέκα ροδάκινά.

Τότε μὲ τὴν ράβδον του, ἡ ὁποία εἶχε λαβὴν ἐλεφαντινὴν, ἐγράφαζε βραδέως εἰς τὸ γῶμα τοῦ κήπου ἓνα μεγάλον κύκλον περὶ τῶν ὑπηρετῶν του.

Ἦρχομαι νὰ σημαίῃ δεινὰτά.

— Ἐξέλθετε ἀπὸ τοῦ κύκλου τούτου, εἶπεν, ἀφροῦ τὸν ἐτελείωσε. Ὅλοι οἱ ὑπηρεταί ὑπήκουσαν, ἔκτος ἑνὸς παιδίου δέκα τριῶν περίπου ἔτων, ὀνομαζομένου Ἐρμαν, τὸ ὁποῖον, ἂν καὶ κατέβηκε πολὺν κόπον δὲν ἠδυνήθη νὰ κινήθῃ καὶ νὰ ἐξέλθῃ τοῦ κύκλου, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου ἀόρατος δύναμις τὸ ἐκράτει καρφωμένον.

— Ὁμολόγησον λοιπὸν τώρα, Ἐρμαν, τῷ λέγει ὁ Μπαρμπα-Ίάκωβος, ὅτι ἐπῆρες τὰ ροδάκινά μου;

— Ὁχι, ἐψιθύρισεν ὁ Ἐρμαν.

— Μίαν . . . δύο . . . τρεῖς . . . θὰ ὁμολόγησῃς λοιπὸν;

— Ὁχι, ἐπανέλαθε καὶ πάλιν τὸ παιδίον.

— Ἐπειδὴ τὸ στόμα σου λέγει ψεύματα.

εἶπε τότε ὁ μάγος, δίδω τὸν λόγον εἰς τὸ μάτι σου, εἰς τὸ πόδι σου καὶ εἰς τὸ χερί σου!

Καὶ, ὦ τοῦ θαύματος! . . . Τὸ μάτι ἀμέσως ὠμίλησεν ὡς ἐξῆς: «Εἶναι τώρα ὀκτὼ ἡμέραι, ἀφ' ὅτου κάθε πρωὶ ἐπῆγαίνα καὶ ἐθαύμαζα τὰ ροδάκινά του Μάγου Ἰακώβου· τὰ εἶχον ἐπιθυμήσει παρὰ πολὺ ἐκλείον τὰ βλέφαρά μου καὶ τὰ ἦνοιγον πάλιν, διὰ νὰ βλέπω τὴν ὠραίαν καὶ δροσερὰν ὕψιν τω, ἡ ὁποία μοὶ ἐδείκνυε πόσον ὠραία θὰ ἦτον ἡ γεῦσίς των».

Μόλις ἐτελείωσε τὸ μάτι, ἤρχισεν ἀμέσως τὸ πόδι τοῦ μικροῦ Ἐρμαν καὶ εἶπε τὰ ἐξῆς: «Πρὸ ὀκτὼ ἡμερῶν τῶ ὄντι μὲ ἔφερε τὸ μάτι πλησίον αὐτῆς τῆς ροδακινιάς· ἐστεκόμην ὁμοῦ πάντοτε ὀλίγον μακρὰν αὐτῆς. Ἀλλὰ γῆθές, ἀνέβην εἰς μίαν κλιμακὰ καὶ εὗρήθην ἀκριβῶς εἰς

Ἠρώτησε μὲ θυμὸν: «Ποῖος ἀπὸ σᾶς ἐπῆρε τὰ ροδάκινά μου?»

Τὸ μέρος, εἰς τὸ ὅποιον ἦσαν τὰ ὠραιότερα ροδάκινα· τὰ ἄλλα θὰ σὰς τὰ εἶπὼν τὸ χέρι».

Καὶ τὸ χέρι ἀμέσως ὠμίλησε: «χθὲς εἰς τὰς ἑπτὰ τὸ ἑσπέρας, ὅτε ὁ κύριος ἔτρωγεν, εὐρέθη, δὲν εἰξεύρω πῶς, πλησίον εἰς τὰ ὠραία ροδάκινα. Κατ' ἀρχὰς τὰ ἐχάιδευσα, ἔπειτα ἐπῆρα ἐν μετὰ μεγάλην προσοχὴν μετὰ τὰ δύο δάκτυλά μου καὶ τὸ ἔφερα εἰς τὸν ἀδελφόν μου, τὸ στόμα, τὸ ὅποιον τὸ ἔφαγεν, ἀφῆσαν νὰ τρέξῃ εἰς ἐμὲ ὁ ζῶμος του, ὁ ὅποιος ἔκαμε νὰ εὐωιδιᾶξῃ ὅλον τὸ σῶμά μου. Ἐκοψα δέκα ἀπὸ τὰ ὠραία αὐτὰ ὀπωρικά καὶ τὰ ἔφερα ἐν πρὸς ἐν εἰς τὸν ἀδελφόν μου, τὸ στόμα».

Ἐχάραξε περίξ τοῦ Ἐρμαν στενὸν κύκλον.

Οὕτως ὠμίλησε τὸ χέρι καὶ ἐπῆλθε πάλιν σιγῇ.

Ὁ μπάρμπα-Ἰάκωβος ἐπεριπάτει μετὰ μεγάλα βήματα κατὰ μῆκος τοῦ δρόμου· τέλος ἐστράφη πρὸς τὸν Ἐρμαν.

— Λοιπὸν, μετανοεῖς; τῷ λέγει.

— Ὅχι, . . . ἀπαντᾷ τὸ παιδίον, δὲν τὰ ἔφαγα· καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ προσώπου του ἠδύνατό τις νὰ ἀναγνώσῃ ἀκατανίκητον ἰσχυρογνωμοσύνην.

Τότε ὁ μάγος ἐχάραξε μετὰ τὴν ράβδον του περίξ τοῦ Ἐρμαν, στενότερον κύκλον, ἔκαμε σημεῖον εἰς τοὺς ὑπηρετάς του νὰ ἀπέλθωσι καὶ ἀπῆλθε καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ κήπου.

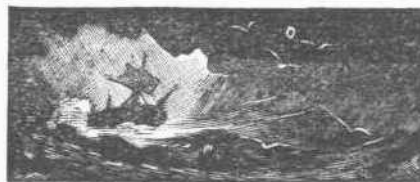
Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης οὐδεὶς ἐπανεῖδε τὸν Ἐρμαν εἰς τὴν πόλιν· εἰς τὸ μέρος δέ, ὅπου εἶχε χαραχθῆ ὁ κύκλος,

ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἴστατο ὁ μικρὸς ἰσχυρογνώμων, ἐφύτρωσε μιά ροδακινιά ἢ ὅποια ἔκαμε κάθε καλοκαίρι περίφημα ροδάκινα, τὰ ὅποια ὅμως κανεὶς δὲν ἐτόλμα νὰ δοκιμάσῃ ἐκ φόβου μήπως πάθῃ καὶ αὐτὸς τὴν τρομερὰν τιμωρίαν τοῦ Ἐρμαν.

Τί λέγετε τώρα μικροὶ μου φίλοι; Δὲν εἶναι κακὸν πρᾶγμα ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη;

(Κατὰ τὸν LÉON D'AVEZAN)

Εἰρήνη Ε. Κανακάκη

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΖΩΗΡΟΤΕΡΑ ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΣΑΣ ;

— Ἐπιθύμουν νὰ ἐβραβευόμην εἰς ἓνα διαγωνισμόν τοῦ Παιδικοῦ Περιοδικοῦ, διὰ νὰ ἴδω δημοσιευόμενον ὀλόκληρον τὸ ὄνομά μου καὶ νὰ προσκλήρυσεν ἡ διεύθυνσις ἓνα διαγωνισμόν ζωγραφικῆς.

Δημ. Παπασπύρου

— Νὰ ἴδω πρωτεύουσαν τῆς Ἑλλάδος τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὸ Παιδικὸν Περιοδικὸν ἐκδιδόμενον ἐν αὐτῇ μετὰ 100,000 συνδρομητῶν.

Αἰμοστάζουσα Καρδιά

— Παράδες, δόξαις καὶ τιμαῖς καὶ κάθε φασαριᾶν
Τὰ παραιτῶ εἰς τοὺς μωρούς. . . ἐγὼ ζητῶ ὑγιεῖαν.
Θὰ ἦτον ὅμως πειὸ καλὰ, νὰ εἶχα μερικά ψηλά
Γιὰ τὴν δικήν σου συνδρομὴν, ποῦ μὰς περιποιεῖς τιμὴν.

Ἐλένη Κουτσοβέλλα

— Νὰ γείνω ἄξιος, ὅταν μεγαλώσω, νὰ ἐκδίδω ἐν Παιδικὸν Περιοδικόν.

Σιγαλὸς αἰγιαλὸς

— Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος.

Γ. Πετρόπουλος

— Νὰ ἀποκτήσω μεγάλην περιουσίαν, διὰ νὰ τὴν ἀφιερῶ εἰς ἀγαθοεργίας καὶ ἐθνικοὺς σκοποὺς.

Ι. Δημητρόπουλος

— Νὰ γείνω Ναύαρχος τοῦ Βασιλικοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ τῆς Πατρίδος μας.

Νίκος Φωτίου

— Νὰ καταταχθῶ εἰς τὴν Σχολὴν τῶν δοκίμων, ὅταν τελειώσω τὴν Β' Γυμνασιακὴν τάξιν

Γεώργιος Εὐστρ. Σάλτας

— Νὰ ἴδω τὴν Πατρίδα μας μεγάλην.

Ἀγέλασος Πίτρα

— Νὰ μετὰ ἡγάπας πλειότερον τῶν ἄλλων μικρῶν φίλων σου.

Αρόσος τῆς Πρωίας

— Νὰ ἴδω καθ' ἐκάστην (εἰ δυνατόν) ἐκδιδόμενον τὸ Παιδικὸν Περιοδικόν.

Ι. Σαντῆς

— Νὰ ἔχω ζῶν καλὴν καὶ νὰ προσδεύσω εἰς τὰ μαθήματά μου.

Διονύσιος Κ. Καλυθωκάς

— Νὰ ἐπανέλθω ὡς τάχιστα εἰς τὰς ὠραίας Ἀθήνας καὶ σπουδάσω ἐν τῷ ἡμετέρῳ Πανεπιστημίῳ τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην (Ἐκ Ζαχαζικίου).

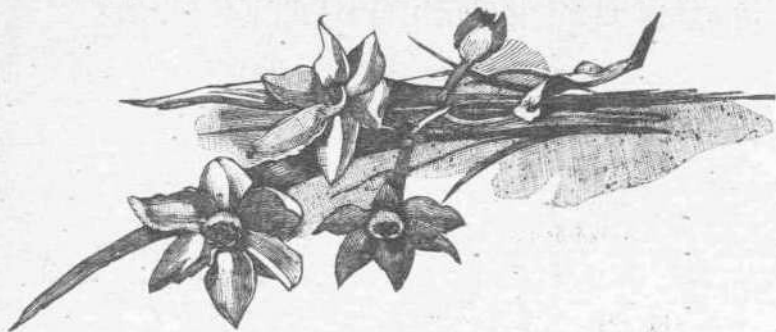
Αἰκ. Ἐμμ. Δραμηλαράκη

— Ἡ ἀπόλαυσις τοῦ Οὐραγίου Παραδείσου.

Γ. Παπαδημητρίου

— Νὰ προκηρύξῃτε ἓνα καλλιτεχνικὸν διαγωνισμόν καὶ νὰ δημοσιεύῃτε τὰ ὀνόματα τῶν λυτῶν εἰς ἕκαστον τεύχος.

Νικ. Ι. Δάμτσας

ΤΟ ΔΟΞΑΣΜΕΝΟ ΒΟΥΝΟ

Γιὰ σέρα γέρο "Ολυμπε, βουνό μου δοξασμένο
Ποῦ στεκεῖς μέσ' ἄ τὰ σύννεφα ἕψηλὰ καμαρωμένο
Τῆρ λῶρα μου τῆρ ἄχασι τορίζω πικραμένα
Καὶ τραγουδῶ τῆ χάρι σου μὲ στήθη ποιεμένα

Μὲ πληρωμένη τῆρ καρδιά καὶ μὲ σκοπὸ βλιμμένο
Σοῦ τραγουδῶ τὰ κάλλη σου, βουνό μου παιρμένο
Μὰ σὺ γιατί περίλυπη μᾶς δείχνεις τῆ μορφή σου
Καὶ κρύβεις μέσ' ἄ τὰ σύννεφα τῆρ κάτασπρη κορφή σου;

Τὸ ξέρω καὶ ἔς τὸ μάτι μου, γιὰ τὸ κνῆ τὸ δάκρυ! . . .
Τῆρ καταφρόνια σου θεωρεῖς ἄπ' ἄκρη ἕως ἄκρη
Καὶ μαθημένος τὰ κρατῆς ἔς τῆς ράχαις σου αἰῶνι
Τῆ δόξα, . . . τώρα ἴτρεπ σαι τὰ δουλικὰ σου χρόνια

Εἶχες ἔς τὰ πρῶτα χρόνια σου, καμάρι τὰ ξευτέρια
Ποῦ ροβολοῦσαν πάνω σου ἔς τ' ἀλάττητα ἡμέρια
Εἶχες ἀητοῦς ἔς τῆρ κορυφή, ἔς τῆς λαγκαθιαῖς λιορτάρια
Καὶ στόλισμα, περὶ φάρα τοῦ τόπου παλληκάρια

"Ὅσα κορφάρια πέσαιε καὶ κείτορται θαμμένα
Σ' τῆς χιοτισμένας ράχαις σου, μὴν τὰ θαρρεῖς χαμένα
Αὐτὰ γιὰ σπῆρο μείνανε ἔς τὰ χρόνια σου κεί πέρα
Γιὰ τὰ φουτρώσουν ἄλευτριά καὶ ἄλεβερτιά μιὰ μέρα!

"Ὅταν κορμιά, γιὰ σάβαρα ἔχουν βαριά μιλλιόρια
Καὶ μνημᾶ τους περὶ ἤφαρο τὰ κάτασπρά σου χρόνια,
Ποτὲ δὲν λῶρουν, τρέφορται, ἀρδρευόρται, θερμιέουν
Κ' ἐκεῖ ποῦ τὰ θαρρεῖς νεκρά, ἐξάφρον ζωρταρτέουν.

Θὰ ζωρταρτέουσιν, "Ολυμπε, καὶ θὰ ἴθουν πάλι χρόνια
"Ὅπου ἔς τῆρ ἄσπρη σου κορφή, ποῦ τῆρ σκεπάζουν χρόνια
Τῆ γαλανή σημαία μας θὰ ἴδῃς τὰ κοματιζή
Κ' Ἐλευθεριᾶς χαιρετισμοῦς ἔς τοὺς σκλάβους τὰ σκορπιζή!

ΤΙΜΟΛΕΩΝ Κ. ΧΡΥΣΟΥΛΗΣ

Μακροθυμία κύνος.

Δύο κύνες, ὁ-εἰς κυνηγετικὸς καὶ ὁ ἕτερος τῆς νέας γῆς συνεπλάκησαν ἐπὶ μικρᾶς γεφύρας ἐνὸς ποταμοῦ. Ὁ κύνων τῆς νέας γῆς ἰσχυρότερος τοῦ κυνηγετικοῦ κατέφευγεν εἰς τὸν ἀντίπαλόν του πολλὰ τραύματα. Ἐν τῇ συμπλοκῇ ὅμως ὀλισθήσαντες κατέπεσαν ἀμφότεροι εἰς τὸν ποταμόν. Ὁ κυνηγετικὸς κύνων ἠδύνατο νὰ κολυμβᾷ, δὲν ἠδύνατο ὅμως νὰ πράξῃ τοῦτο καὶ ὁ ἀντίπαλός του, ὁ ὁποῖος βεβαίως θὰ ἐπνίγετο, ἂν ὁ κυνηγετικὸς κύνων, ὁ ἐχθρός του, δὲν ἔσπευδε νὰ ἀρπάσῃ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ περιλαίμιου καὶ τὸν φέροι εἰς τὴν ξηράν. Μόλις ἐξῆλθον εἰς τὴν ἀκτὴν, αὐτόπτης μάρτυς διηγεῖται, ὅτι τὰ δύο ζῶα ἀντήλλαξαν βλέμμα πλέον εὐγλωττον καὶ τῆς μεγαλειτέρας εὐγνωμοσύνης.

Ἡ μικρὰ φίλη τοῦ Βασιλέως.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν Βέλγων ἔλαθεν ἐσχάτως ἐκ Φιλαδελφείας ἐπιστολὴν μικρᾶς κόρης ὀνομαζομένης Βέου Κέρι, δι' ἧς τῷ εἰχῆται χάριν διὰ τὸν θῆτον τῆς Φραγκίσκον Μοῦρ καταδικασθέντα εἰς μακρὰν φυλάκισιν, διότι ἐλειποτάκτησεν, ἂφ' οὗ τῷ ἠρνήθησαν τὴν ἄδειαν, ἣν εἰχῆτησεν ὅπως ἴδῃ τὴν ἑτοιμοθάνατον ἀδελφὴν του.

«Τί ἤθελε πράξει ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης ἐὰν εὐρίσκειτο εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ;» ἔγραψεν ἐν τέλει ἡ μικρὰ κόρη πρὸς τὸν ἀνακτα.

Ὅτι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐπιτύχουσιν αἱ παρακλήσεις τῶν μεγαλειτέρων καὶ ἰσχυρότερων φίλων τὸ ἐπέτυχεν ἡ μικρὰ κόρη Βέου Κέρι.

Ὁ Φραγκίσκος Μοῦρ ἠλευθερώθη καὶ ἡ μικρὰ ἔλαθεν ἐπαινετικὴν ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ βασιλέως ἐν τῇ ὁποίᾳ τὴν ἀπεκάλεε μικρὰν φίλην του!

Εὐφυία Δικαστοῦ.

Δύο νέοι παρρυσιάσθησαν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου.

Ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν ἰσχυρίζετο ὅτι ἀναχωρῶν ποτὲ διὰ τὸν πόλεμον ἔδωκε τὴν ἰδίαν στιγμὴν εἰς τὸν παριστάμενον φίλον του ἐν δακτυλίδιον δια νὰ τὸ φυλάξῃ, ἕως ὅτου ἐπανέλθῃ. Ὁ ἕτερος ἠρνεῖτο ὅτι ἔλαβε τὸ δακτυλίδιον.

— Ἐχεις μάρτυρας; ἠρώτησεν ὁ Δικαστής.

— Κανένα, ἐκτὸς μιᾶς ἀρούας, ὑπὸ τὴν ὁποίαν εὐρισκόμεθα ὅταν τῷ ἔδωκα τὸ δακτυλίδιον μου.

— Δὲν γνωρίζω διόλου τὸ δένδρον αὐτὸ, ὑπέλαθεν ὁ ἕτερος.

— Ὑπάγε λοιπὸν νὰ μοὶ φέρῃς ἕνα κλωνὸν ἐξ αὐτῆς εἶπεν ὁ Δικαστής εἰς τὸν πρῶτον.

Ὁ νέος ἀνεχώρησεν, ἐπειδὴ δὲ ἐβράδυνε νὰ ἐπανέλθῃ, ἐξῆλθεν ὁ Δικαστής εἰς τὸ παράθυρον διὰ νὰ παρατηρήσῃ.

— Κύριε Δικαστά, εἶπε τότε ὁ παραμεινάς ἐκεῖ ὁ φίλος μου θὰ ἀργήσῃ νὰ ἐπανέλθῃ, διότι τὸ δένδρον εἶναι πολὺ μακρὰν.

— Ἀλλὰ σὺ, ὑπέλαθεν ὁ Δικαστής, εἶπες ὅτιδὲν γνωρίζεις πῶς τὸ δένδρον αὐτὸ τώρα πῶς εἰξεύρεις ὅτι εἶναι πολὺ μακρὰν; Λοιπὸν σοὶ ἔδωκε τὸ δακτυλίδιον.

Ὁ νέος ἐγνωσῆσας ὅτι ἐπροδόθη ἔκυψε τὴν κεφαλὴν καὶ κατεδικάσθη νὰ ἀποδώσῃ τὸ δακτυλίδιον εἰς τὸν φίλον του.

Ἀνεκδοτὸν Νασρεδδίν-Χόντζα.

Ἐξήτησε τις παρὰ τοῦ Νασρεδδίν τὸν ὄνον του οὗτος ὅμως μὴ θέλων νὰ τὸν δώσῃ, εἶπεν ὅτι δὲν τὸν εἶχεν ἐκεῖ. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ ὄνος ὠγκάνισεν καὶ ὁ γείτων εἶπεν: Ἀκούεις; εἶνε μέσα ὁ ὄνος.

— Ὅριστε τώρα, ἀπαντᾷ ὁ Νασρεδδίν, δὲν πιστεύεις ἐμὲ, μόνον πιστεύεις τὸν γαῖδαρόν μου!

ΔΕΚΑΤΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Ἀπὸ τοῦ παρόντος τεύχους ἀρχεται νέος διαγωνισμὸς πρὸς λύσει τῶν καθ' ἅπαν τὸ ἔτος δημοσιευθησομένων πνευματικῶν ἀσκήσεων.

ΟΡΟΙ

Αἱ λύσεις πρέπει νὰ στέλλωνται ἐντὸς τοῦ πρώτου εἰκοσαημέρου τοῦ μηνός, καθ' ὃν ἐξεδόθη τὸ φύλλον.

Νὰ φέρωσι τὸν ἀριθμὸν τῆς ἀσκήσεως εἰς τὴν ἀναφέρονται καὶ νὰ γράφωσι ἐπὶ χωριστοῦ φύλλου χάρτου.

Νὰ σημειοῦται ἐπ' αὐτῶν ὁ τόπος τῆς διαμονῆς, ἡ χρονολογία, τὸ ἀληθές ὄνομα καὶ τὸ ψευδώνυμον (ἐὰν ἔχη) τοῦ στέλλοντος τὰς λύσεις.

Διὰ νὰ τύχη τις τοῦ ἀ. βραβείου πρέπει ἀνεύκτως νὰ λύσῃ τὰς ἡμίσειας ἀσκήσεις ἐκ τῶν δημοσιευθησομένων.

Τὰ ὀνόματα τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθῶσιν ἐν τέλει μετὰ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ Διαγωνισμοῦ, εἰς ὃν δὲν δύνανται νὰ λάβωσι μέρος οἱ μὴ πληρώσαντες τὴν συνδρομὴν τῶν μέχρι τῆς 20 τρέχοντος μηνός.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΟΓΔΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Τῶν κατὰ τὴν Β' ἑξαμηνίαν παρελθόντος ἔτους δημοσιευθεισῶν ἀσκήσεων.

Βραβεύεται ὁ ἐξ Ἀθηνῶν Δ. Ι. Παπαδημιῶς ἐτῶν 14 ἡλικίας 30 ἀσκήσεις.

Τοῦ δ' βραβείου ἔτυγον ἡ Ἀναστασία Περσάκη (Θεὰ Ἀθηνῶν) καὶ ὁ Ἰω. Ἀποστολίδης, ἐτῶν 13, ἐξ Ἀθηνῶν, λύσαντες 25 ἀσκήσεις.

Ἐπαίνου ἔτυγον οἱ Β. Διακωντόπουλος ἐκ Σύρου 20, Ν. Ι. Δάμτσας, ἐκ Πορταριάς, Γ. Δ. Πετρόπουλος ἐκ Καλαμῶν 19, Ἀγγελικὴ Σ. Τ. Κιάπλις ἐκ Ληξουρίου 18.

Ἐπισημαίνεται ὅτι οἱ ἐξ ἡς.

Ἀθηνῶν Σ. Ν. Λεγάκης, Δρόσος τῆς Πρωίας, Πέτρος Βασιλάκης, Καλλιόπη καὶ Ἐλένη Χρηστιάδου, Πρασίνη γλῶσσά 11, Ν. Φωτίου, Εἰρήνη Πασιῶ, Ἀγλαΐα Γιαννοπούλου, Σιγαλὸς αἰγιαλὸς 8, Ν. Γ. Εὐδαίμων, Μαύρη θαλάσσα, Αἰκτερίνη Ρετσίνα, Κ. καὶ Ι. Μανέτας 7, Σ. Εὐγενιάδης, Φωτεινὴ Κωνσταντίνου, Σ. Ξένος, Δ. Θεοτόκης, Μικρὰ Δελφί 6, Σεβαστὴ Μ. Κυπαρίσση, Πύργος τοῦ Ἐρφέλ, Ἀσπασία Ζαχαροπούλου, Χιονοσκέλης Πάνδος, Ν. Παζαράκης, Ἀγέλατος Πέτρα 5, Π. Λεωνιδάκης, Βιτοκελαδοῦσα Περιστερά, Α. Ταγκόπουλος, Μικροῦλα Τρα-λα-λά 4, Ὑψιτενῆς Κυπαρίσσης, Ν. Αναστασόπουλος Μαρία Τσοῦτη 3, Ν. Σ. Ἰγγλέσης, Δέσποινα Βραχάμη, Ι. Σαμαρτζόπουλος, Ἄνθος τοῦ Μαιῶ, Ρόδον τῆς κόρης, Φλώρα Δουπάκη 2, Πειραιῶς Σ. Γρηγοριάδης 12, Ι. Σταματοπούλου, Μελομένη Ἀθανασιάδου, 11 καὶ Ἐλένη Δημητρίου 5, Ναυ-

ΒΡΑΒΕΙΑ

Πρῶτον βραβεῖον θὰ λάβῃ ὁ ἔχων τὰς περισσότερας λύσεις· εἰς τούτον θὰ διδῆται δωρεάν ἐπὶ ἓν ἔτος τὸ περιοδικὸν πρὸς δὲ θὰ δημοσιευθῇ καὶ ἡ εἰκὼν αὐτοῦ ἐν τῷ περιοδικῷ.

Δεύτερον βραβεῖον θὰ λάβωσι δύο, οἱ μετὰ τὸν πρῶτον ἔχοντες τὰς περισσότερας λύσεις. Εἰς τούτους θὰ διδῆται δωρεάν ἐπὶ ἓν ἔτος τὸ περιοδικόν.

Ἐπαίνου θὰ τύχωσι πάντες οἱ ἔχοντες λύσεις περισσότερας τοῦ ἡμίσεως τῶν λύσεων, ἃς εἶχεν ὁ πρῶτος.

πλίου Πηνελόπη Μερκούρη 12, Δημ. Παπαπύρου, Πολικὸς ἀστὴρ 14, Σύρον Στεφ. Ι. Παρώδης 14, Ἀνδρέας Θ. Μπούσης 7 Ἀνδρονίκη Γεωργοπούλου, Ἄπτερος Νίκη 4 καὶ Β. Π. Διακωντόπουλος 2. Ἀρξοτολίον Ἀπόστολος Μ. Ἀποστολάτος, Βασιλικὸς Ἀετός 6, Πύργον Θ. Σ. Μπίκος 11, Πατρῶν Ἄνδρ. Π. Θεοχάρης 3, Κ. Βασιμιώτης, Ἀττικὴ Μέλισσα, Σ. Γ. Ἀνδρουτσός 2, Βόλου Ι. Βοττάκης 2, Ἄμμου Ἐλευθ. Πλάτων 1, Ἄνω Βόλου Φιλόπατρις Μακεδῶν 7, Ἰθάκη Φροντιστὸς Κουλούρης 7, Γαλιθὸς Διδῶ Α. Λεντούδη 5, Μεσσήνης Ι. Δ. Κοκολιάδης 2, Μεσσηνίου Μυζῆ 4, Ἀργολοῦσα Ι. Γ. Σεριόπουλος 2 καὶ Λορδίου Ξενιτεῦμα, Ἐλληνοπούλα 11.

Εἰς τοὺς βραβευθέντας ἀποσταλῆσονται τὰ ὀρισθέντα βραβεῖα, ὃ δὲ φίλος Δ. Παπαδημιῶς περικλείεται ν' ἀποστείλῃ ἡμῖν τὴν εἰκόνα του, ἵνα δημοσιευθῇ ἐν τῷ Περιοδικῷ.

ΦΥΣΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Πῶς ἐν δίφραγκον ἀργυροῦν μᾶς παρουσιάζεται ἐπὶ καὶ ἡμισυ φράγκα;

— Ἀπλούστατα. Λαμβάνομεν ἐν πινάκιον ὀλίγον βαθὺ καὶ εἰς τὸ κέντρον τοῦ πυθμένος αὐτοῦ θέτομεν τὸ ἀργυροῦν δίφραγκον. Πληροῦμεν κατόπιν τὸ πινάκιον ὕδατος καὶ λαμβάνομεν ἐν ποτήριον, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ πρῶτον ἀφαιροῦμεν τὸν ἀέρα (ὅπως εἰς τὰς βεντούζας) ἀνάπτοντες ἐντὸς αὐτοῦ ὀλίγον βάμβακα, κατόπιν θέτομεν αὐτὸ ἀντεστραμμένως ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ πινάκιῳ νομίσματος. Τὸ ὕδωρ τότε θὰ ἀνέλθῃ μέχρι τινὸς ἐντὸς τοῦ ποτηρίου ἕνεκα τῆς ἐξωτερικῆς πίεσεως τοῦ ἀέρος. Ἐὰν τώρα παρατηρήσωμεν τὴν ἐπιφανείαν τοῦ ὕγρου θὰ διακρίνωμεν α'. τὸ νόμισμα τῶν δύο φράγκων· ὀλίγον κατωτέρω τῆς ἐπιφανείας θὰ ἴδωμεν β'. τὴν εἰκόνα τοῦ νομίσματος μεγαλύτεραν, ἴσην σχεδὸν πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ ποτηρίου καὶ τέλος παρατηροῦντες ἀνωθεν διὰ τοῦ πυθμένος τοῦ ποτηρίου θὰ ἴδωμεν γ'. τὴν εἰκόνα τοῦ νομίσματος εἰς μέγεθος ἐνὸς πεντηκονταλέπτου. Ἴδου λοιπὸν πῶς ἐν δίφραγκον παρουσιάζεται ὡς ἐπὶ καὶ ἡμισυ φράγκα.

Ν. Πάτσης.

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΑ

Μετ' ἰδιαζούσης χαρῆς ἀναγγέλλομεν, ὅτι ὁ διακεκριμένος λόγιος κ. Ἰωακείμ Βαλαβάνης, φίλος καὶ συνεργάτης ἡμῶν, ἐξέδοτο ἐσχάτως ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ὅσα ἐδῶ κ' ἔχει εἶγε δημοσιεύσει καὶ διασκορπίσει εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην!

Τὸ «Παιδικὸν Περιοδικόν» ἔχει ἐν αὐτοῖς μερίδα τινα ἐπαίνων, ὧν ἡξιόθην πάνυ δικαίως καὶ ἐπαξίως ὁ φιλοπρωτάτος αὐτοῦ συνεργάτης. «Ὁ ἅγιος Βασίλειος» δημοσιευθεὶς ἐν τῷ Λευκώματι, καὶ «ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ λέων» δημοσιευθεὶς πέρυσιν ἐν τῷ Περιοδικῷ, εἰσι μικρὰ δειγμάτια τῆς γλαφυρότητος καὶ τῆς ἐν τῷ γράφειν ἰκανότητος τοῦ κ. Ἰωακείμ Βαλαβάνη. Τὰ μεγαλύτερα τῶν ἐν τοῖς Μικρασιατικαῖς ἀναγνωσθέντα ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ φιλολογικοῦ Συλλόγου «Ἐπιτομὴ» ἐνώπιον ἐκλεκτοῦ καὶ πολυαριθμοῦ ἀκροατηρίου ἔτυγον ἀρίστης ἐπιδοκιμασίας. Εἰσι δὲ ταῦτα μελέται ἐπὶ τῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων τῶν ἐν Μικρῇ Ἀσίᾳ Ἑλλήνων ἀδελφῶν ἡμῶν, μετ' ἐμβριθείας ἄμα καὶ φιλοπατρίας ἀκριβοῦς γεγραμμένα. «Ἡ καμπάνα τοῦ χωριοῦ μου», περὶ ἧς ὁ τύπος ὀλόκληρος ἔγραψε λίαν ἐνθουσιωδῶς, «Σελίδες ἐκ τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου τῶν Μικρασιατῶν», ἐξ ὧν ἐπιφυλασσόμεθα προσεχῶς νὰ παράσωμεν δειγμάτια τινὰ τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν, «ἡ ἀλληλογραφία παρὰ τοῖς Μικρασιατοῖς» καὶ πλείστα ἄλλα περιέχονται, ὡς ἐν κυψέλῃ πλουσία, εἰς τὰ Μικρασιατικά, ὅλα πρωτότυπα, καὶ κατὰ τὴν σύνθεσιν καὶ κατὰ τὸ εἶδος, καὶ καθ' ὅλα ἄξια τοῦ ἐνδιαφέροντος παντὸς φίλου τῶν γραμμάτων, πολὺ δὲ μᾶλλον ἄξια ν' ἀποσπάσωσι τὴν ἀρίστην τῶν κρίσεων καὶ ἐκτιμήσεων, παρὰ δὲ τῶν συμπατριωτῶν αὐτοῦ ἰδίᾳ τὴν εὐγνωμοσύνην ἀμέριστον, ὡς ἐν ἀγάπῃ καὶ φιλοπατρῆϊ ἐνδιατρίψαντος μετὰ στοργῆς εἰς τὰ πάτρια αὐτῶν τὸ πλεῖστον καὶ καταστήσαντος ταῦτα γνωστὰ εἰς ὅλον τὸ Ἑλληνικὸν κοινόν, ὅπερ ἀπληστον πάντοτε ἔχει καὶ μέγα ὑπὲρ αὐτῶν τὸ ἐνδιαφέρον, ἐσκεῖ δὲ καὶ πρὸς αὐτοὺς τὰ ὄμματά ἐστραμμένον.

Ἡμεῖς συγχαίρομενοι τῷ φίλῳ συγγραφῆ κ. Ἰω. Βαλαβάνη, εὐχόμεθα ὅπως τοιαῦτα συγγραμμάτια καὶ μελέται συχνότερον αναφαίνωνται ἐν τῷ κόσμῳ τῶν γραμμάτων, ἐκ καθήκοντος δὲ συνιστῶμεν εἰς πάντας τὴν ἀπόκτησιν τῶν Μικρασιατικῶν, ἄτινα, λίαν εὐθῶνα, ὡς τιμώμενα δρ. 2,50, πωλοῦνται παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις Ἐστίας, Μπάρτ καὶ Χίρστ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

189 Λογοπαίγνιον

Πάντα ὄρειν θά με πῆγτε
Καὶ χονδρῆν ἄν με ἰδῆτε.

Πολικὸς ἀστὴρ

190 Ἀπροσδόκητον

Ποῖος ἄνθρωπος μένει χωρὶς γένεια, ὅταν ἀφαιρηθῇ ὁ πῖλος του!

Π. Μαροῦνης

187 Ἐρώτησις

Ποῦ εἰσῆλθεν ὁ Ἀδὰμ, ὅταν ἦτο 39 ἐτῶν;
Θ. Σ. Μπίκος

188 Λεξιγράφος

Ποῖος ἀριθμὸς εἶναι αὐτός; ΕΛ

Μικρὸς Διδάσκαλος

186 Λεξιγράμματα

Καὶ χωρὶς, καὶ με κεφάλι

Πάντα νῆσος θὰ προβάλλῃ.

Ποιητὴ Σωτηριάδου

Λύσεις ἀσκήσεων Α' τεύχους

181) Λέγω-ἐγώ. — 182) Ἐμοῦ-πολις.

— 183) Ἄπ' -ἐν-ἀντί. — 184) Χεῖρ-φθεῖρ.

— 185) Ἡ χριστινὴ ἡμέρα.

Πρὸς πάντας, οἵτινες ἔσπευσαν νὰ μοὶ ἐκφράσωσι παντοιοτρόπως τὴν χαρὰν τῶν διὰ τὰς βελτιώσεις καὶ μεταρρυθμίσεις καὶ νὰ μοὶ εὐχθῶσιν, ὑγιάν καὶ προκοπὴν, ἐκφράζω ἀπὸ καρδίας τὰ εὐχαριστήριά μου.

Διὰ τὰ δημοσιεύσω τὰ ὀνόματα τῶν νέων φίλων μου, δὲν θὰ μοὶ ἴσκει οὐδὲ ὀλόκληρον τὸ φύλλον διὰ τοῦτο ἀρκοῦμαι νὰ σημειώσω μόνον τὰ ὀνόματα τῶν εὐγενῶς ἐργασθέντων ἀπὸ τοῦ νέου ἔτους μέχρι τοῦδε ὑπὲρ τοῦ Περιοδικοῦ καὶ οἵτινες εἰσὶν οἱ κκ. Κ. Διαλειμάς, Σ. Λορεντζιάδης, Γ. Νικολαΐδης, Μαρία Συριοπούλου, Π. Σακελλαρόπουλος, Θ. Γιαννόπουλος, Αντωνία Κρασσοπούλου, Ἐλενθ. Πλάτων, Ἐλεονώρα Λιανοῦ, Σταματίνα Κατράκη, Κ. Φροσυνιώτης, Ἀρλαΐα Ἰερογιάννου, Ἐμμ. Φωστίνης, Σταρούλα Γκιτάκου, Καλλιόπη Καρώνη, Καλλιόπη Χρηστοδουλίδου, Β. Π. Διαμαντόπουλος, Ν. Βασιλειάδης, Χρ. Ν. Ἀρώνης, Μαρία Κωνσταντίνου, Διδώ Χ. Λετοῦδη, Καλλιόπη Σταματιάδου, Ν. Γ. Λάμπου, Φραντζέσκος Κουλούρας, Π. Σέρμος, Βασιλικὴ Σωτηροπούλου, Γ. Σπεισιώτης, Κυριακὴ Ρούση, Ἀναστασία Λοΐζου, Γ. Ἄγγελος, Ἀλεξάνδρα Θεοφιλοπούλου, Ὀλγα Π. Χρηστογιάννη, Μ. Α. Μπίστης, Αἰκατερίνη Δραμηλαράκη, καὶ Ἀντώνιος Κολομύρου, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐκφράζω καὶ ἐντεῦθεν τὰ εὐχαριστήριά μου.

Περιμένω τὸ ὑπόλοιπον τῆς συνδρομῆς Σας, νέοι φίλοι μου Δ. Θ. Μαργιώρε καὶ Δ. Α. Παραβουλιῆ.

Θὰ δημοσιευθῶσι τὰ ἀντίματά σου νέα φίλε μου Ἡρ. Μαροῦνη. «Τὸ ποικίλον τερπνόν» ὅμως. . . ἔχει δημοσιευθῆ κατὰ σύμπτωσιν εἰς ἄλλο περιοδικόν!

Ὡς βλέπετε, μικροὶ μου φίλοι, δημοσιεύω σήμερον διὰ κλήρον ὀλίγας ἀπαντήσεις εἰς τὸ ἐρώτημά μου Ποία εἶναι ἡ ζωοτοτέρα ἐπιθυμία Σας; Ἐλάθον πλείους, εὐφρεῖς, πλὴν ἔλλειψαι χώρου δὲν δύνامي νὰ τὰς δημοσιεύσω ὅλας.

Τὸν ἔλαθες ἐπὶ τέλους φίλε Γ. Κομμεῖται; Ἡ ὥρα τῆς ἐπιστολῆς σου μὲ ἔπεισε περὶ τῆς πολλῆς ἀγάπης σου φίλτατε Γ. Μυρογεωργη. Ὁ ἐν λόγῳ ὀνομάζεται Βαλλώσης.

Πῶς; μὲ ποῖα λόγια νὰ σᾶς εἶπω ὅτι

εἰς τὰς τόσας μικρὰς μου φίλας κατέλεξα καὶ τὴν χειρωμένη μικροῦλα Πολυέστην Σοκόλη; πῶς νὰ ἐκφράσω τὴν χαρὰν μου; Θὰ ἴηνε, μοὶ εἶπον, ἡ καλλιτέρα μου φίλη! Τί λέγει; ἡ ἴδια, διὰ νὰ τὴν ἀγαπῶ ἀκόμη περισσότερον;

Ἴδου πῶς μοὶ γράφει ὁ ἀγαπητὸς Πολυκὸς Ἀσπὴρ, εἰς ὃν ἀπέστειλα τὸ βραβεῖον τοῦ ἐννιάτου διαγωνισμοῦ, εἰς τὸ ὅποιον εἶχεν ἐπιτύχει:

Βλέπω τὸν σιδηρόδρομον μακρόθεν νὰ προβαίνει πληθύνον 'ς τὸ Πιληρόκαστρο τὸ πῶς του τρεμοῦσαι.

Τὸν βλέπω ἀσχαρδαμικτεῖ (!!!) κατὶ μοῦ λέγει. . . ἔρχεται χρυσοῦν βραβεῖον δηλαδὴ χαρᾶς του ποῦ τὸ δέχεται.

Τέλος ἀφίχθη καὶ ἰδοὺ 'ς τὰς χεῖράς μου τὸ ἔγω τὸ φίλτατόν μου Παιδικόν καὶ 'ς τὴν οἰκίαν τρέχω

Καὶ τί νὰ ἰδῶ; ὦ τί καλὰ!!

τί νὰ πρωτοδιαβάσω;

Δὲν ἔχω λόγους νὰ εἰπῶ ἀγαπῆν νὰ ἐκφράσω.

Καλὴν πρόσδον λοιπὸν φίλον Περιοδικόν.

Καὶ μὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, τὴν αὐτὴν σύνταξιν καὶ ὀρθογραφίαν ἐξακολουθεῖ νὰ γράφῃ καὶ ἄλλο ποίημα καὶ τόσα ἄλλα πράγματα, εἰς τὰ ὅποια δὲν εἰμφορῶ οὔτε μὲ διπλοῦν φύλλον ν' ἀπαντήσω!

Μετὰ λύτης μου σᾶς ἀναγγέλλω, μικροὶ μου φίλοι, ὅτι ὁ ἀγαπητὸς μου συνδρομητῆς Γιαννάκης Δελμούζος δὲν ὑπάρχει πλέον εἰς τὴν ζωὴν! Καὶ τόσα τὸν κλαίουσιν ἀπαρηγόρητοι δυστυχεῖς γονεῖς καὶ ἀδελφοί, τοὺς ὁποίους εἴθε ὁ Θεὸς νὰ παρηγορήσῃ.

Εὐχριστὸς δέχομαι εἰς τὸν διαγωνισμὸν τὸ μικρὸ ἀδελφάκι σου, φίλτατη Αἰμοστάζουσα καρδιά, ἀπὸ τὸσον μὲ ἀγαπᾷ.

Φίλτατε Θ. Μπίκα. Ἦτὸν ἰδική σου ἡ «Παιδικὴ ἡγά», τὴν ὅποιαν μοὶ ἔστειλες καὶ ἐδημοσίευσαι εἰς τὸ προηγούμενον τεύχος; Περιμένω ἀπάντησίν σου.

Εἰς τοὺς λοιποὺς εἰς τὸ ἐπόμενον.